

ДИСКУСИОННО

БЪЛГАРСКИТЕ

ПЕРСОНАЛНИ БИБЛИОГРАФИИ

ПО ЕЗИКОЗНАНИЕ:

РЕАЛИЗАЦИЯ И ПРОБЛЕМИ

ЖАК ЕСКЕНАЗИ

В своя статия, поместена в енциклопедията „Българска книга“, доц. Т. Янакиева анализира различните типове и видове библиографски указатели(1). Тук се спираме на т. н. „езиковедски персоналии“.

Персоналните езиковедски указатели имат у нас повече от 70-годишна история. Началото им полага Ст. Романски с „Любомир Милетич. Човек, учен, учител и общественик“. Летопис на БАН. 20. 1940*. Натрупаният опит в издаването на подобни справочни издания налага и сумарната им оценка.

Първо. Проектираната персоналия за А. Теодоров-Балан, не се реализира. Досега липсват библиографски указатели за проф. К. Попов, Н. Костов, проф. К. Бабов, проф. Енчо Герганов, Ст. Попвасилев, проф. А. Минчева. Пълният указател за историка и езиковеда Ю. Трифонов е само в електронен вид. В критическия преглед включихме и автори, които ориентират своите интереси към няколко отрасли – археология и езикознание (Ив. Гълъбов, В. Иванова-Мавродинова); езикознание и фолклор

(Цв. Романска-Вранска), езикознание и етнография (Ст. Романски, Цв. Годоров); езикознание и психология (Е. Герганов), езикознание и методика на българския език (К. Димчев), езикознание, история и литературознание (акад. Й. Иванов), литературознание и езикознание (акад. Ем. Георгиев).

Второ. Част от разглежданите указатели не отговарят на изискванията на библиографознанието. Включихме ги в прегледа като документ.

Така в първо приближение се събраха 615 библиографии. Те са извлечени от публикациите в „Български език“, „Съпоставително езикознание“, „Балканско езикознание“, „Известия на Института за български език“, „Филология“, „Études balkaniques“, „Известия на Етнографския институт и музей“, „Алманах на Софийския университет“ (1929, 1940, 1988–2000), „Био-библиография на преподавателите от Факултета за западни филологии [Софийски университет]“ (1973), „Биографско-библиографски справочник на преподавателите от Факултета по славянски филологии [Софийски университет]“ (1968), „Био-библиографски сборник (1963–1987) на Великотърновския университет. 1. Филологически факул-

* Преди Романски печата библиографията си за Д. Матов проф. Л. Милетич. Тя обаче не отговаря на всички изисквания за подобна разработка.

тет“ (1988), „Био-библиографски справочник на сътрудниците [на Пловдивския университет]. 3. Педагогически факултет“ (1986), „Био-библиография [на преподавателите на Шуменския университет. 1. Факултет по българска филология... Факултет по чужди филологии.]“ (1996), юбилейни сборници, посветени на редица български лингвисти и пр.

Събраният материал изискваше унификация. За целта изработихме модел на информационен лист (табл. 1).

За да съпоставим българските персоналии и индикаторите за тяхното оформяне, привлякохме като контролни групи: а) излезлите номера от „Биобиблиографии на български учени“, и б) наличните в България персоналии за чуждите езиковеди – в списания, сборници от типа „Festschrift“, поменни издания, избрани и събрани съчинения на определени учени, биобиблиографии, най-после две заглавия с подобен характер – „Труды ученых Филологического факультета МГУ по славянскому языкознанию“ (1960) и „Slovenskí jazykovedci. Súborná personálna bibliografia slovenských slovakistov a slavistov (1925–1975–1987) на словашкия лингвист Ладислав Двонч (Dvonč). В първата контролна група биобиблиографиите са 43(2). Към тях се прибавят излезлите още две – за Ив. Шишманов и Б. Пенев(3). Втората контролна група наброява издания за 87 руски (и съветски), сръбски и македонски езиковеди плюс западни персоналии за 241 учени. Разглежданите указатели са научно-спомогателни. Те обслужват преди всичко лингвистиката като наука.

В анализа се оформиха два типа

издания – с хронологична и с жанрово-хронологична подредба на библиографския материал. Л. Велинова се отнася с резерви към първия тип, като забравя, че те заемат значително място в световната практика, като проследяват продукцията на отделния учен в историческа последователност, т. е. израстването му като изследовател в полето, на което се е посветил. Това не са, както авторката твърди, „само библиографски списъци на трудове“ (3). Вторият тип отговаря на нуждата от анализ в друг план – като елемент от подсистемата езикознание, т. е. характеризира персоналиите в информационен аспект, на което ще се спрем в изложението си по-нататък. В нашата контролна група 66,5% от западните персоналии са жанрово-хронологични, 33,5% – хронологични. Напротив, при руските персоналии 70,9% имат хронологична подредба и едва 29,1% – жанрово-хронологична. Но дори и тук заглавията са твърде подвеждащи. „Библиография трудов“ и „Список трудов“ често имат жанрово-хронологично съдържание. Така е с примери (4, 5, 6, 7, 8, 9). Няма нужда да добавяме, че всички номера на поредицата „Биобиблиографии на български учени“ спадат към първия тип. В изследваната група на останалите библиографии на български езиковеди 66,4% имат жанрово-хронологическа подредба и 33,6% – хронологична. Към последната се отнасят няколко примера (10, 11, 12). Дори най-пълната библиография на проф. Л. Милетич дава описанията в хронологичен план(13). Наблюдават се някои закономерности. „Алманах на Софийския университет“ – изд. 2 (1940) и 3.

(1988–2000) – развива анализираната рубрика жанрово-хронологично, така постъпват и съставителите на сборника на Шуменския университет. Подобните издания на Великотърновския и Пловдивски университет прибягват до хронологичната версия.

Номерацията в описанията на библиографските указатели има преди всичко статистическа функция(14). Тя е важна и за науковедческите и информационни задачи (напр. за продуктивността на определен автор, на когото е посветено дадено издание). Българските персонални указатели по езикознание не спазват винаги това условие. Така от 615 указатели 520 или 84,5% са без номерация на библиографиите си. Тук са и персоналиите за такива лингвисти, като Ел. Георгиева, А. Данчев, М. Деянова; П. Джамбазов; К. Димчев, Ив. Д. Добрев, Л. Дончева-Марева, Н. Драгова, Й. Еленски, Й. Заимов, Й. Иванов от Пловдивския университет, К. Иванова от Института за български език, В. Иванова-Мавродинова, Св. Иванчев, К. Илиева, Ю. Илиева-Балтова, П. Илчев, Цв. Йотов, А. Кошелев, М. Леонидова, Кр. Манчев, Г. Михайлов, Н. Михов, М. Сл. Младенов, Ж. Молхова, М. Москов, Р. Мутафчиев, Б. Николов, Ж. Николова-Гълъбова, Р. Ницолова, Ал. Ничев, К. Ничева, П. Пашов, Ив. Петканов, Сл. Петков, В. Попова, Хр. Първев, В. Радева, Цв. Романска-Вранска, Т. Сарафов, Л. Селимски, Б. Симеонов, Й. Симеонов, Д. Спасов, Хр. Станева, Д. Станишева, В. Станков, Ст. Стоянов, Т. Сугарева, Г. Тагамлицка, Д. Тилков, Т. Годоров, Ю. Трифонов, П. Филкова, Ив. Харалампиев, Хр. Холиолчев, Ир. Червенкова, Кр. Чола-

кова, М. Янакиев. Съществуващата номерация бива обща (една за цялата персоналия) и по раздели. Но дори там, където тя е спазена, има характерни грешки. Така в поредицата „Биобиблиографии на български учени“ са допуснати недоглеждания. Рубриката „Литература за живота и дейността на ...“ е включена в общата номерация на няколко биобиблиографии (15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23). Съставителите на тези биобиблиографии забравят, че рубриката отразява не собствените трудове на разглеждания учен, а на други автори.

Критичните описания документират отзвук на професионалната среда към значителните изследвания на учения(24).

Преизданията са свидетелство, от една страна, на провежданата издателска политика към дадена проблемна област (в дадения случай – лингвистиката), а от друга, на оценката на читателската публика към достойнствата на определен труд. Така заглавия като „Историческа граматика на българския език“ на проф. К. Мирчев (1953, 1955, 1958, 1962, 1963, 1978), „Българска диалектология“ на проф. Ст. Стойков (1949, 1954, 1956, 1962, 1968, 1993, 2002), „Грамматика на българския книжовен език“ на проф. Ст. Стоянов (1964, 1977, 1980, 1984, 1993, 1999), „Съвременен български език“ на проф. К. Попов (1962, 1963, 1974, 1979, 1983) са класически (по израза на американския историк на науката Д. Де Сола Прайс, срв. 25, с. 187).

От 615 български езиковеди преиздания имат 215 (или 34,9%). Извън посочените 4 автора, останалите реализират преизданията на своите трудове в по-скромни размери. Сред тях се

открояват П. Пашов и Хр. Първев със своя трикратно издаван „Правописен и правоговорен речник“.

Да се спрем на основното в нашия преглед – въпроса за структурата на персоналните библиографии. Генерален модел липсва. Все пак, ако вникнем в същността им, ще отбележим основата – *бинарна опозиция* – книги и статии. Към тях се присъединяват останалите жанрове – монографии, изследвания, прегледи, бележки, реплики, така наречената „езиковедска публицистика“, рецензии. Така стигаме до класификацията на Паркър и Търли(26), която дели научната и техническа литература на: *първични* източници – списания, доклади, научни трудове от конференции, патенти, стандарти, дисертаций, официални издания, *вторични* – книги, компилативни произведения (речници, енциклопедии, наръчници и справочници), и *третични* – реферативни списания, библиографии и биографии, предметни и общи указатели. Като изключим патентите и стандартите, характерни за техническите науки, тази класификация намира място и при анализа на разглеждания масив.

Дисертацията на даден учен фиксира старта му в науката. Без да се спираме на юридическите изисквания за защитата и регистрацията на дисертацията като документ, ще посочим, че западноевропейската практика е възприела отпечатването на дисертационните трудове като условие за функционирането им в информационното пространство. Как се спазва включването им в българските персонални библиографии? Дисертациите в тях нямат фиксиран статус. В. Попова

вмъква докторската дисертация на проф. Л. Андрейчин в групата на научните трудове(27). Така постъпва и Ж. Велкова в библиографията си за проф. В. Бешевлиев(28), П. Филкова за Бл. Блажев(29), Р. Железарова за Ж. Бояджиев(30), Н. Николова за К. Вачкова(31), А. Ангелов за М. Виденов(32), Ел. Машалова за acad. Вл. Георгиев(33), М. Ковачев за А. Давидов(34), „Библиография на Филологическия факултет на Шуменския университет“ за Д. Даскалова(35), на Т. Сарафов за acad. Д. Дечев(36), на М. Алмалех за Ст. Димитрова(37), на Т. Славова за Ив. Добрев(38), на М. Матакиева и В. Вълчев за acad. Ив. Дуйчев(39), на П. Баракова за К. Иванова(40). В третото издание на „Алманах на Софийския университет“ дисертациите и хабилитациите са обособени в последния раздел на дадената персоналия.

Великотърновските библиографи прибавят до голяма дробност за даден езиковед. Така библиографията за А. Давидов има 8 рубрики: 1. Научни публикации, 2. Рецензии и отзиви в печата, 3. Научно ръководство, 4. Дипломни работи, защитени под научното ръководство на проф. Ангел Давидов, 5. Популяризаторски статии, 6. Редакторска дейност, 7. Преводаческа дейност, 8. Литература за проф. Ангел Давидов. Рубрики 3. и 4. биха могли да се обединят, без да пострада структурата на библиографията. Изданието, посветено на Г. Данчев, има вече 9 рубрики. Библиографията за acad. Ив. Дуриданов би могла да обедини рубриците си 2. Студии и научни статии и 3. Научни публикации в чужди издания(41). Библиографията за Николай Ковачев

(1999) се състои от 8 рубрики, които биха могли да се редуцират на 7 или 6 (с обединяването на: II. Научно популярни публикации и III. Обществено-политически, културно-просветни и други публикации и дописки). В същото време тази библиография елиминира дисертацията на професора. Подобна дробност има и в библиографията на В. Желязкова за Р. Павлова (*Slavia orthodoxa*, 2003, 15–26), но там няма нищо излишно и материалът е разпределен логически и смислово.

Обратното, съставителите на третото издание на „Алманах на Софийския университет“ (1988–2000) свиват разделите до схемата: 1. Книги, 2. Учебници и 3. Студии и статии (за проф. Л. Андрейчин, срв. 42). При акад. Вл. Георгиев са вмъкнати още 2 раздела: 2. Речници и 5. Литература за него (срв. 43). Ограничените възможности на библиографиите, отпечатани в периодични издания, оказват влияние върху структурата им. В работата на М. Сл. Младенов за акад. Романски са оформени рубриците: 1. Научни трудове, 2. Редакторство и 3. Биографски и библиографски материали за акад. Ст. Романски(44). Почти същата е схемата и в библиографията за Ст. Стойков(45). Личният почерк на друга съставителка личи от библиографията за А. Данчев(46). Елементите на структурата понякога се повтарят в една и съща библиография. Така в работата си за Д. Тилков Ан. Мишева споменава термина рецензии поне 4 пъти: 1. Научни трудове – монографии, студии, статии, *рецензии* и др. 2. Учебници и учебни помагала. 3. Съставителство и редакторство. 4. *Рецензии* – а) служебни *рецензии*, б) *ре-*

цензии на дисертации, в) издателски *рецензии*. Повторенията водят до объркване на читателя, което би могло да се избегне(47). Подобна библиография за диалектолога и етнограф Цв. Тодоров е много по-релефно подредена: 1. Научни трудове и статии, 2. Рецензии, 3. Редакторство(48). Като библиограф цитираният многократно М. Сл. Младенов е много по-прецизен от другите споменати автори и въпреки че печата в периодиката, включва минимума задължителни елементи – номерация на описанията, критически описания, дисертации и елемент на помощен апарат (Извори и съкращения). В това отношение той следва примера на своя учител проф. Ст. Стойков. Подредбата на описанията в „Алманах на СУ“ (1888–1939) стига до неизясненост: 1. Главни трудове, 2. Други трудове. Неясна е делитбата за значимост.

Свидетелство за добросъвестно изпълнение са работите на Кр. Гечева за Йордан Иванов(49), М. Арнаудов(50) и Ив. Шишманов(51), както и на Т. Янакиева за П. Динеков(52) и Б. Пенев(53). Въпреки че разглежданите учени формално принадлежат към литературната наука, включването им в обзора е оправдано с езиковедските им работи. Най-добрите български биобиблиографии се приближават до световния опит. Тук поставяме библиографията за Р. Якобсон(54), Й. Курилович(55), Й. Добровски(56).

Помощният апарат е най-добре развит в отделно издадените библиографски указатели. На първо място са показалците. В библиографията за акад. Ст. Младенов те са три: 1. Азбучен показалец на трудовете на..., 2. Пока-

залец на собствените имена, 3. Показалец на разглежданите думи и форманти(57). Последната рубрика отразява спецификата на труда и е свързана с лингвистичните анализи на автора на „Geschichte der bulgarischen Sprache“. В библиографията за Ив. Гълъбов липсва показалец на трудовете му(58). Биобиблиографията за Т. Томов(59) има три показалеца: 1. Азбучен на публикациите на..., 2. Именен на авторите на описанията за него, и 3. Тематичен, който всъщност е предметен. Поместената в юбилейния сборник за М. Янакиев библиография смесва рубриците по структура: 1. Хронологичен списък на публикациите, 2. Редакторство, 3. Публикации за М. Янакиев (която спада към помощния апарат), 4. Разпределение на публикациите по жанрове(60).

Изводи. В настоящия преглед се опитахме да очертаем постиженията на българските библиографи в една специфична област с значителен резонанс сред специалистите. В хода на изложението маркирахме и слабостите. Дано казаното се окаже полезно както за редакционните колективи на българските езиковедски списания, така и за редакторите на бъдещите юбилейни и поменни сборници.

Бележки

1. Я[накиева], Т. Библиографски указател. // *Българска книга*. Енциклопедия. – С., Pensoft, 2004, 57–58.

2. Стайкова, Ц. Специалната библиография в България. Съвр. състояние и перспективи за развитие. – С., Акад. изд. Проф. Марин Дринов, 2003, 83–87.

3. Велинова, Л. Към историята и методиката на академичната поредица „Биобиблиографии на български учени“. // *Живот сред*

книгите. Юб. сб. в чест на 85-год. на проф. д-р Ел. Савова. – С., Очи, 2004, 116–124.

4. Библиография трудов проф. С. Б. Бернштейна. // *Сборник* в чест 60-летия проф. С. Б. Бернштейна. – М., 1971, 5–16. С рубрики: 1. Труды; 2. Редактирование.

5. Мирносноцкая, А. Н. Хронологически указател трудов В. А. Богородицко-го. // *Труды* Инст. языкознания, т. 2, 1953, 256–273. Тук разделите са: 1. Хронологический указател; 2. Редакция.

6. Кузьмин, Ф. Ф. Список трудов академика В. В. Виноградова. // *Академику* В. В. Виноградову к его 60-летию. Сб. статей. 1956, 1–240. Със структура: 1. Вопросы изучения славянских языков; 2. О русских лингвистах и их трудах; 3. История русского языка; 4. Современный русский язык; 5. О языке и стиле писателей. Стилистика; 6. Текстологические работы; 7. Литературоведение; 8. Проблемы общего языкознания; 9. Статьи и программы по курсам высшей школы; 10. Редакторская работа В. В. Виноградова.

7. Цейтлин, Р. М. Библиография работ Г. О. Винокура. // *Цейтлин* Р. М. Григорий Осипович Винокур, 1965, 85–105. С рубрики: 1. Труды; 2. Статьи заметки о Г. О. Винокуре.

8. Список трудов В. Н. Сидорова. // *Отцы и дети* лингвистической школы. Памяти Владимира Николаевича Сидорова. Сб., 2004, 40–403. С рубрики: 1. Библиография; 2. Работы о В. Н. Сидорове.

9. Библиография [трудо] О. Н. Трубачева. // *Русские лингвисты*. Википедия, 2000. С рубрики: 1. Основные этапы научной биографии; 2. Социолингвистические взгляды; 3. Библиография; 4. Работы о Трубачеве; 5. Ссылки.

10. Данаилова, П. Дора Мирчева. Биобиблиография. – В. Търново, ВТУ, 1990. – 274 с.

11. Станкулова, Ел. Библиография на трудовете на проф. Иван Леков (1925–1963). // *Известия* на Института за български език, 11. – С., 1964, 13–35.

12. Филчева, Сн. Библиография на трудовете на Моско Москов [1957–1987]. // *Съпоставително* езикознание, 11. – С., 1987, 4, 107–115.

13. Романски, Ст. Любомир Милетич. Човек, учен, учител и общественик. – С., Държ. печ., 1940, 163–195. (Отд. отпеч. от „Летопис на БАН“.)

14. Зотова, Кр. Оптимальная модель

текущей национальной библиографии Болгарии. – С., НБКМ, 1982, с. 75.

15. **Станев**, Ст. Стефан Георгиев. Биобиблиография. – С., БАН, 1985. – 90 с.

16. **Вълчев**, Н., М. Василева, С. Димитрова, Р. Димитрова. Кръстю Добрев. Биобиблиография. – С., БАН, 1987. – 82 с.

17. **Станев**, Ст. Даки Йорданов. Биобиблиография. – С., БАН, 1986. – 162 с.

18. **Костова**. Ем. Димитър Косев. Биобиблиография. – С., БАН, 1981. – 150 с.

19. **Командарев**, Ст., Р. Чолакова. Константин Петров Матов. Биобиблиография. – С., БАН, 1981. – 112 с.

20. **Чолов**, П. Владимир Топенчаров. Биобиблиография. – С., БАН, 1987. – 332 с.

21. **Коларова**, Е. Д., Д. Димчева-Вирчева. Никола Петков Пушкарров. 1874–1943. Биобиблиография. – С., БАН, 1959. – 96 с.

22. **Вълчев**, В., М. Матакиева. Димитър Ангелов. Биобиблиография. – С., Акад. изд. Проф. Марин Дринов, 1998. – 231 с.

24. **Янакиева**, Т. Библиография и литература, 2001, с. 122.

25. Срв. **Маршакова**, И. В. Система цитирования научной литературы как средство слежения за развитием науки. – М., Наука, 1988.

26. **Parker**, Chr., R. V. Turley. Information Sources in Science and Technology. 2. ed. 1986.

27. **Попова**, В. Библиография на трудовете на проф. д-р Л. Андрейчин (1931–1969). // Изв. на Института за български език, 19. – С., 1970, 19–51.

28. **Velkova**, Z. Bibliographie der Publikationen der Veselin Beševliev. // *Studia in honorem V. Beševliev*. – С., 1978, 13–31.

29. **Филкова**, П. Библиография на трудовете на Блажо Блажев. // *Съпост.* езикознание, 11. – С., 1987, 2, 112–116.

30. **Железарова**, Р. Библиография на Живко Бояджиев. // *Съпост.* езикознание, 21. – С., 1996, 1, 115–129.

31. **Николова**, Н. Библиография на Кина Вачкова. // *Съпост.* езикознание, 29. – С., 2004, 2, 125–135.

32. **Ангелов**, А. Библиография на трудовете на Михаил Виденов. // *Съпост.* езикознание, 25. – С., 2000, 3, 151–165.

33. **Машалова**, Ел. Библиография на трудовете на акад. Владимир Георгиев (1932–1980). // *Сб.* в чест на акад. Вл. Георгиев. – С., БАН, 1980, 16–78.

34. **Ковачев**, М. Ангел Давидов. Био-

библиография. – В. Търново, Унив. изд. Св. св. Кирил и Методий, 1994, 27–158.

35. **Трудове** на доц. Добрин Даскалова. // *Биобиблиография* на Филологическия факултет на Шуменския университет, 1, 1996, 1, 15–17.

36. **Сарафов**, Т. Библиография на трудовете на акад. Д. Дечев. // *Изследвания* в чест на акад. Д. Дечев. – С., БАН, 1958, IX–XXIV.

37. **Алмалех**, М. Публикации на проф. д-р Стефана Димитрова. // *Бълг. език*, 52. – С., 2005, с. 4, 132–144.

38. **Славова**, Т. Библиография на Иван Добрев. // *Съпост.* езикознание, 22. – С., 1998, 1–32, 224–230.

39. **Матакиева**, М., В. Вълчев. Библиография на трудовете на проф. Иван С. Дуйчев (1931–1976). // *Българско средновековие*. – С., Наука и изкуство, 1980, 20–37.

40. **Баракова**, П. Библиография на трудовете на Калина Иванова. // *Съпост.* езикознание, 18. – С., 1993, 6, 95–101.

41. **Чалькова**, П. Академик Иван Дуриданов. Биобиблиографски указател. – В. Търново, РБ П. Р. Славейков, 2005, 9–96.

42. *Библиография* на трудовете на проф. д-р Л. Андрейчин. // *Алманах* на СУ, 1. – С., Унив. изд. Кл. Охридски, 1988, 95–99.

43. *Библиография* на трудовете на акад. Вл. Георгиев. // *Алманах* на СУ, 1. – С., Унив. изд. Кл. Охридски, 1988, 533–536.

44. **Младенов**, М. Сл. Книжовна дейност на акад. Стоян Романски (24.II.1882–26.II.1959). // *Съпост.* езикознание, 7. – С., 1982, 6, 50–66.

45. **Младенов**, М. Сл. Библиография на трудовете на проф. д-р Стойко Стойков. // *Сборник* в памет на проф. Ст. Стойков. – С., БАН, 1974, 21–43.

46. **Марева**, А. Библиография на трудовете на Андрей Тошев Данчев. // *Съпост.* езикознание, 18. – С., 1993, 2, 88–95. Тук рубриците са 6 – вкл. 2. Редактор, 3. Съставител, които също биха могли да се обединят.

47. **Мишева**, Ан. Библиография на трудовете на д-р Димитър Тилков. // *Съпост.* езикознание, 7. – С., 1982, 1–2, 189–195.

48. **Младенов**, М. Сл. Библиография на трудовете на проф. Цветан Тодоров. // *Бълг. език*, 12. – С., 1962, 3, 171–173.

49. **Гечева**, Кр. Йордан Иванов. Биобиблиография. – С., БАН, 1974. – 110 с.

50. **Гечева**, Кр. Михаил Арнаудов. Био-

библиография. – С., Акад. изд. Проф. Марин Дринов, 2000. – 276 с.

51. Гечева, Кр. Иван Д. Шишманов. Биобиблиография. – С., Гутенберг, 2003. – 331 с.

52. Янакиева, Т. Петър Динеков. Биобиблиография. – С., БАН, 1982. – 290 с.

53. Янакиева, Т. Боян Пенев. Биобиблиография. – С., Изд. център Б. Пенев, 2002. – 287 с.

54. **Bibliography** of the publications of Roman Jakobson. // *To honor Roman Jakobson of his seventieth birthday*. Vol. I, 1967, XI–XXXII.

55. **Smoczyński, W.** Bibliography of work by Jerzy Kurilowicz (1895–1978). Materials

from the Scientific Session..., 1980, 63–97.

56. **Krbec, M., M. Laiske.** Jozef Dobrovský. I. Bibliographie der Veröffentlichungen von Josef Dobrovsky, 1970.

57. **Михайлова, Ек.** Стефан Младенов. Биобиблиогр. принос. – С., БАН, 1956. – 311 с.

58. **Селимски, Л., П. Попова.** Иван Гълъбов. Биобиблиогр. – В. Търново, ВТУ, 1983. – 133 с.

59. **Вълчанова, М.** Тома Ст. Томов. Биобиблиография. – С., БАН, 1991. – 114 с.

60. **Сборник** от научни трудове, посветен на 70-годишнината на проф. Мирослав Янакиев. – С., Бойко Качармазов, 1993, 315–331.

Табл. 1

	Информационен лист на .чения
Езиковед	Име, данни за изследваното лице (родно място, година на раждането, година на завършеното висше образование, университет, година на постъпването на работа в университета, професионално израстване (асистент – година; доцент – година; професор – година), научна степен – година, дописен и действителен член на академията на собствената страна – година
Персоналия	Автор, заглавие, година на излизането
Систематика	Научно-спомогателно издание а) в отделно издание – да/не б) в периодично издание – да/не
Подредба	а) жанрово-хронологична – да/не б) хронологична – да/не
Елементи	а) общ корпус – да/не б) показатели – да/не 1. Азбучен показалец с препратки към №№ на общия корпус – да/не 2. Показалец на имената – да/не 3. Тематичен показалец (по отрасли) – да/не 4. Показалец на разглежданите думи и форманти – да/не 5. Други показатели
Описание	С рецензии към посоченото заглавие – да/не
Критическо	С реферат на заглавието – да/не
Описание	Без рецензии към посоченото заглавие – да/не Без реферат на заглавието – да/не
Обща номерация	да/не
Номерация по раздели	да/не
Без номерация	да/не
Преиздания	да/не
Включени в сборници работи	да/не
Дисертация	да/не
Хабилитация	да/не
Други данни	1. Съкращения – да/не 2. Извори – да/не